

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

18. december 2018

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 121 (Alm. del) af 5. november 2018 stillet efter ønske fra Jesper Petersen (S)

Spørgsmål

Ministeren skriver i sit svar på FIU alm. del- spørgsmål 38, at ”Faldet på 10.000 offentlige ansatte fra 2018 til 2025 afspejler således ikke et skøn for udviklingen i den offentlige beskæftigelse på baggrund af regeringens økonomiske politik. Faldet afspejler derimod en beregningsteknisk opgørelse, der afhænger af en række beregningstekniske antagelser.” Vil ministeren bekræfte, at Finansministeriet i al almindelighed alene baserer beregningstekniske opgørelser på antagelser, der er såvel empirisk og teoretisk velunderbygget. Vil ministeren dernæst oplyse, hvordan ministeren konkret skelner mellem følgende: ”et økonomifagligt skøn”, ”en beregningsteknisk opgørelse” og ’en prognose for udviklingen i økonomien’, herunder i hvilke tilfælde man kan opfatte de fremkomne økonomiske størrelser, som eksempelvis den offentlige beskæftigelse, som Finansministeriets ’bedste bud’ på konsekvenserne af den økonomiske politik, der afspejler indgåede politiske aftaler mv.?

Svar

Som beskrevet i fx *svaret på Finansudvalgets spørgsmål nr. 38 af 5. oktober 2018* er Finansministeriets mellemfristede fremskrivninger baseret på ministeriernes prognose for udviklingen i Danmarks økonomi og de offentlige finanser for de kommende 1-2 år, jf. konjunkturprognosen i *Økonomisk Redegørelse*, og en modelbaseret fremskrivning derefter. De mellemfristede fremskrivninger baseres dels på forudsætninger om den økonomiske politik, der afspejler indgåede politiske aftaler mv., dels på beregningstekniske forudsætninger mv., jf. *svaret på Finansudvalgets spørgsmål nr. 35 af 5. oktober 2018*.

Anvendelsen af beregningstekniske forudsætninger skal blandt andet ses i lyset af, at der i visse tilfælde ikke vurderes at være tilstrækkeligt grundlag for at udarbejde egentlige skøn og prognoser.

I regeringens mellemfristede 2025-plan er der ikke opstillet en selvstændig målsætning for udviklingen i den offentlige beskæftigelse. I den mellemfristede 2025-fremskrivning er udviklingen i den offentlige beskæftigelse baseret på den forudsatte realvækst i det offentlige forbrug og to beregningstekniske antagelser. Der er således ikke tale om en konkret vurdering af udviklingen i den offentlige beskæfti-

gelse på baggrund af en forudsat realvækst i det offentlige forbrug. Det skyldes bl.a., at der ikke er en entydig sammenhæng mellem udviklingen i det offentlige forbrug og udviklingen i den offentlige beskæftigelse, *jf. svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 36. af 5. oktober 2018.*

Det har ikke nævneværdig betydning for udviklingen i de offentlige finanser frem mod 2025 om en given realvækst realiseres via stigende køb af varer og tjenester fra den private sektor eller via øget offentlig timebeskæftigelse. Det er som udgangspunkt heller ikke afgørende, om en given skattefinansieret ydelse produceres af en ansat i en offentlig eller privat virksomhed (selv om der kan være forskelle af systematiske karakter).

Det, som har betydning for omfanget og kvaliteten af de leverede offentlige ydelser, er dels de anvendte ressourcer (hvad enten det er offentligt eller privat ansatte), og dels hvor godt og effektivt ressourcerne anvendes. Derfor er fokus i de politiske beslutninger og de mellemfristede fremskrivninger på realvæksten i det offentlige forbrug og ikke på den offentlige beskæftigelse i sig selv.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister